

Grupp 3

FCI-nummer 139

Originalstandard 2001-03-13; engelska

FCI-Standard 2001-04-02; engelska

SKKs Standardkommitté 2002-06-05

IRLÄNSDK TERRIER

(Irish Terrier)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundarættarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för
IRLÄNSK TERRIER
(Irish Terrier)

Ursprungsland/ hemland:	Irland
Användningsområde:	Mångsidig gårdshund, sällskapshund, vakthund och jakthund som totalt orädd trotsar fara och smärta.
FCI-Klassifikation:	Grupp 3, sektion 1
Bakgrund/ändamål:	<p>Irland har fyra terrierraser som alla skiljer sig markant från terrier på kontinenten och i England. Den som idag kallas irländsk terrier är antagligen den äldsta av dessa irländska terrierraser, men uppteckningar är så sällsynta att det skulle vara svårt att verkligen bevisa det.</p> <p>Före 1880-talet var rasens färg inte befäst. Förutom rött förekom ibland svart med tantecken eller brindle. Vid slutet av 1800-talet försökte man avla bort svart med tantecken och brindle vilket medförde att alla irländska terrier på 1900-talet hade röd päls. Denna röda irländska terrier dök snart upp i utställningsringarna i England och USA där den mottogs med entusiasm.</p> <p>Den irländska terrierns rykte ökade under första världskriget då rasen användes som rapporthund. I skyttegravkrigets fruktansvärda larm och kaos fick rasen ge prov på sin intelligens och sitt mod.</p> <p>Den första rasklubben bildades den 31 mars 1879 och den irländska terriern blev i slutet av 1800-talet den första terrier som engelska kennelklubben erkände som en inhemsk irländsk ras.</p>
Helhetsintryck:	<p>Hunden skall ge ett aktivt, livligt, smidigt och strävharigt intryck. Den skall vara substantiell, men samtidigt inte klumpig då det är mycket viktigt att den är snabb, uthållig och stark. Rasen får varken vara satt eller klumpig, utan skall vara byggd för snabbhet och ha en ädel och elegant siluett.</p>
Uppförande/karaktär:	<p>Även om rasen är morsk och hävdar sig väl mot andra hundar, är den märkbart trogen, godlynt och tillgiven människor. Om den blir anfallen, visar den dock ett lejons mod och slåss till det bittra slutet.</p> <p>Rasens rykte att hamna i bråk med andra hundar, ibland även i utställningsringen, är oförtjänt. Även om den kan vara skarp när omständigheterna så kräver, är rasen en lättfostrad och vänlig sällskapshund som lever upp till tidiga beskrivningar som den fattiges väktare, bondens vän och gentlemannens favorit.</p>

Huvud:	Huvudet skall vara långt och utan rynkor.
Skallparti	Skallpartiet skall vara plant och tämligen smalt mellan öronen och avsmalna något mot ögonen.
Stop	Stopet skall vara knappt synligt utom från sidan sett.
Nostryffel	Nostryffeln måste vara svart.
Nosparti	Käkarna måste vara starka och muskulösa med effektiv längd.
Läppar	Läpparna skall vara åtsmitande med nästan svart hud.
Käkar/Tänder	Tänderna skall vara starka, jämna och fria från missfärgning. Saxbett.
Kinder	Kinderna får inte vara för kraftiga och det skall finnas en viss urmejsling under ögonen.
Ögon	Ögonen skall vara mörka, små, inte framträdande, och fulla av liv, glöd och intelligens. Gula eller ljusa ögon är absolut inte önskvärdt.
Öron	Öronen skall vara små och V-formade. De skall vara måttligt tjocka, väl ansatta på huvudet och falla framåt tätt mot kinden. Överlinjen på det vikta örat skall vara tydligt ovanför hjässlinjen. Öron som hänger platt på sidan av huvudet är otypiskt, medan öron som är halvresta är ännu mindre önskvärda. Pälsen på öronen skall vara kort och mörkare än på kroppen.
Hals:	Halsen skall vara tämligen lång och gradvis vidga sig mot skulderna. Den skall vara väl buret och utan löst halsskinn. Vanligtvis finns en lätt virvel som löper på bägge sidor om halsen nästan till öronen.
Kropp:	Kroppen skall vara symmetrisk, varken för lång eller för kort.
Rygg	Ryggen skall vara stark och plan utan tillstymmelse till svaghet bakom skulderna.
Ländparti	Länden skall vara muskulös och mycket lätt välvd. En tik kan vara något längre i länden än en hanhund.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup och muskulös, men varken rund eller bred. Revbenen skall vara någorlunda välvda, snarare långa än rundade med väl utvecklade bakre revben.

Svens

Svensen skall vara ganska högt ansatt, bäras glatt men inte in över ryggen eller ringlad. Den skall vara stark, kraftig och tämligen lång. I rasens hemland är det vanligt att svensen kuperas till två tredjedelar. Svensen skall vara väl täckt av strävt hår och utan frans eller fana. Bara naturlig (okuperad) svens är tillåten i länder där kupering är förbjuden.

SVANSKUPERING ÄR FÖRBJUDEN I SVERIGE.

Extremiteter:

Framställ:

Både fram- och bakbenen skall röras rakt framåt.

Skulderblad

Skulderbladen skall vara finnejslade, långa och sluttande.

Armbåge

Armbågarna skall röra sig fritt utmed sidorna.

Underarm

Underarmarna skall vara medellånga, fullständigt raka och ha mycket benstomme och muskler.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara korta och raka, knappt märkbara.

Framtassar

Framtassarna skall vara starka, tämligen runda och ganska små med välvda tår. Tassarna skall varken peka utåt eller inåt. Svarta klor är mycket önskvärt. Trampdynorna skall vara sunda och utan sjukliga sprickor eller utväxter.

Bakställ:

Bakstället skall vara starkt och muskulöst.

Lår

Låren skall vara kraftfulla.

Knäled

Knälederna skall vara måttligt vinklade.

Has

Haslederna skall vara lågt ansatta.

Baktassar

Baktassar som framtassar.

Rörelser:

Både fram- och bakbensrörelserna skall vara parallella. Armbågarna skall röra sig parallellt med kroppens linje och röra sig fritt utmed sidorna. Knäna skall varken peka utåt eller inåt.

Päls:

Pälsstruktur

Pälsen skall vara tät och sträv i strukturen, dubbelpäls med strävt täckhår och underull, men ändå ligga slätt. Håret skall växa så tätt och kraftigt att huden inte syns när man sårar på pälsen. Pälsen får inte vara mjuk och silkgig.

	<p>Pälsen skall inte vara så lång att den döljer kroppens konturer, särskilt inte på bakpartiet. Pälsen får inte vara lockig eller krusig. Pälsen i ansiktet skall vara som på kroppen men kort (ungefär tre fjärdedels centimeter långt), nästan slät och rak. Ett mindre skägg är karaktäristiskt och den enda tillåtna långa pälsen (som bara är lång jämfört med resten). Ett "bockskägg" antyder silkig och dålig pälskvalitet i allmänhet.</p> <p>Benen skall vara utan fransar och liksom huvudet täckta av lika hård päls som kroppen, men inte så lång.</p>
Färg	Färgen skall vara enfärgat röd, rödaktig vetefärg eller gulröd. Ibland förekommer vit fläck i bringan.
Storlek/vikt:	
Mankhöjd	Ca 46 cm.
Vikt	Hanhundar: ca 12 kg Tikar: ca 11 kg
Fel:	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.
Diskvalificerande fel:	<ul style="list-style-type: none"> - Nostryffel med annan färg än svart. - Kraftigt under- eller överbett. - Någon annan färg än de i standarden angivna. - Sjukliga sprickor eller utväxter på trampdynorna.
Nota bene:	Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.
Testiklar:	Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvängen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30

Sekreterare Standardkommittén 08-795 30 76

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION